

پیام چهار زیبایی عروس

خواندن متون مقدس: رومیان ۶: ۱۹، ۲۲؛ افسسیان ۵: ۲۷-۲۵؛
مکاشفه ۱۹: ۷-۹؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳؛ غزل غزلها ۸: ۱۳-۱۴

۱. فرآیند تقدیس فطری، فرآیند نجات ارگانیک ما به عنوان زیباسازی ما برای تبدیل شدن به عروس زیبا، مقدس و پرجلال مسیح است - ۱ تسالونیکیان ۴: ۳؛ ۱ پطرس ۱: ۱۵-۱۶؛ افسسیان ۱: ۴-۵؛ ۵: ۲۷-۲۵؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳-۲۴؛ رومیان ۶: ۱۹، ۲۲:

آ. افسسیان ۵: ۲۷-۲۵ تمامیت نجات خدا در کمال را در ارائه مسیح به ما در سه مرحله آشکار می کند:

۱. در گذشته، مسیح به عنوان بازخريدکننده، خود را برای کلیسا جهت بازخريد قضایی ما داد - «ای شوهران زنان خود را محبت نمایید، چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشتن را برای آن داد» - آ. ۲۵.

۲. در حال حاضر، مسیح به عنوان روح حیات بخش، کلیسا را از نظر فطری توسط اشباع کردن او [کلیسا] از عنصر خود [مسیح] تقدیس می کند تا همتای او باشد. این، نجات ارگانیک به عنوان زیباسازی عروس و آماده سازی عروس است - «تا آن را به غسل آب بوسیله کلام طاهر ساخته، تقدیس نماید» - آ. ۲۶.

۳. در آینده، مسیح به عنوان داماد، کلیسا را به عنوان همتای خود برای رضایتش، به خود ارائه خواهد داد - «تا کلیسای مجید را به نزد خود حاضر سازد که لکه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تا مقدس و بی عیب باشد» - این تجلیل ما برای ارائه عروس است - آ. ۲۷.

۴. در گذشته، مسیح خود را برای کلیسا داد؛ اکنون، او کلیسا را تقدیس می کند؛ و در آینده، او کلیسا را به عنوان همتای خود برای رضایتش به خود ارائه خواهد داد. بنابراین، عشق او به کلیسا، برای تقدیس اوست، و تقدیس کلیسا، برای این است که کلیسا را پرجلال به خود ارائه دهد.

ب. زیبایی عروس از همان مسیحی است که در کلیسا نهاده شده و از کلیسا می درخشد تا از طریق کلیسا ابراز شود - اشعیا ۴۳: ۷؛ افسسیان ۳: ۲۱.

پ. مسیح برای باقیماندگان مردمش، تاج جلال و افسر زیبایی است - ۲۸: ۵:

۱. تاج مثل کلاه یا عمامه است، در حالی که افسر، آن سربند به عنوان زیباترین و پرجلال ترین قسمت تاج است - خروج ۲۸: ۳۶-۳۹؛ ۲۹: ۶؛ اشعیا ۶۲: ۳.

۲. ما باید مدام بر زیبایی خداوند در کلیسا به عنوان خانه زیبایی او بنگریم تا از جلال به جلال دگرگون شده، توسط خداوند زیباسازی شویم، تا با او به عنوان افسر زیباییمان عروس زیبای او شویم - ۲ قرن ۳: ۱۸؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۹؛ اشعیا ۲۸: ۵؛ مزامیر ۲۷: ۴؛ اشعیا ۶۰: ۱، ۷، ۹، ۱۳، ۱۹؛ ۶۲: ۳؛ مکاشفه ۲۱: ۱۱.

۲. کار اولیه خداوند در زیبایی، کار اصیل او برای آماده کردن ما است تا عروس پرجلال او باشیم. جدا از تقدیس فطری به طور مداوم که در افسسیان ۵: ۲۶ از آن گفته شده است، هیچ راهی برای اینکه عروس آماده شود نیست، و بنابراین، هیچ راهی برای برآورده شدن مکاشفه ۱۹: ۷-۹ نیست:

آ. کلیسا از طریق فرآیند تقدیس توسط مسیح به عنوان روح حیات بخش که ما را با شستشوی آب در کلامش پاک می کند، زیبا می شود - افسسیان ۵: ۲۶-۲۷:

۱. این نشان می دهد که در کلام مسیح، روح به عنوان آب حیات وجود دارد. کلامی [سخنانی] که او به ما می گوید، روح و حیات است - یوحنا ۶: ۶۳.

۲. مسیح به عنوان روح حیات بخش، روح سخنگو است. هر چه او می گوید، کلامی است که ما را می شوید. این به «لوگوس»، کلام ثابت، اشاره ندارد، بلکه به «ریمما» اشاره دارد، که کلامی

- آنی را نشان می دهد، کلامی که خداوند در حال حاضر با ما سخن می گوید - متى ۴: ۴؛ یوحنا ۶: ۶۳؛ مکاشفه ۷: ۲۲؛ ۱۷؛ ر.ک. اشعیا ۶: ۹-۱۰؛ متى ۱۳: ۱۴-۱۵؛ اعمال ۲۸: ۳۱-۲۵.
۳. سخنان مسیح، روح است. سخنان او همان حضور روح حیات بخش است - یوحنا ۶: ۶۳؛ افسسیان ۶: ۱۷.
۴. مسیح ساکن در درون به عنوان روح حیات بخش، همیشه کلامی آنی، کنونی، زنده می گوید تا به طور سوخت و سازی آنچه کهنه است را پاک کرده و آن را با نو جایگزین کند و باعث دگرگونی درونی شود.
- ب. از طریق چنین فرآیند شستشو، ما از مسیح اشباع می شویم و توسط مسیح زیباسازی می شویم تا عروس مقدس، زیبا و ابرازگر خدا باشیم، [یعنی] یک عروس بدون عیب و نقص - مکاشفه ۱۹: ۷؛ ر.ک. غزل غزلها ۶: ۱۳؛ ۸: ۱۳-۱۴.
- پ. مسیح به عنوان روح حیات بخش کلیسا را با پاک کردن او طبق شستشوی آب در کلام تقدیس می کند. بر طبق منظور الهی، «آب» در اینجا به حیات جاری خدا اشاره دارد که نمادش آب جاری است (خروج ۱۷: ۶؛ ۱ قرنیتیان ۱۰: ۴؛ یوحنا ۷: ۳۷-۳۹؛ مکاشفه ۷: ۱۷؛ ۱، ۱۷). ما اکنون در چنین فرآیند شستشو هستیم تا کلیسا مقدس و بی عیب باشد.
- ت. کلمه یونانی برای «غسل [شستشو]» در افسسیان ۵: ۲۶ به طور الفظی، «حوض» است. در عهد قدیم، کاهنان از حوض استفاده می کردند تا آلودگی های زمینی خود را بشویند (خروج ۳۰: ۱۸-۲۱). روز به روز، صبح و شب، ما باید به کتاب مقدس آمده و با حوض آب در کلام پاک شویم.
- ث. پولس از کلمه یونانی «ریم» وقتی استفاده می کند که از آن کلمه با فرآیند شستشوی آن سخن می گوید (افسسیان ۵: ۲۶). لوگوس، کلام خداست که به طور عینی در کتاب مقدس ثبت شده است. ریم، کلام خداست که به ما در یک موقعیت خاص گفته می شود (مرقس ۱۴: ۷۲؛ لوقا ۱: ۳۸-۳۵؛ ۵: ۵؛ ۲۴: ۱-۸).
- ج. ریم به طور شخصی و مستقیم چیزی را به ما آشکار می کند. این به ما نشان می دهد که باید به چه چیزی رسیدگی کنیم و باید از چه چیزی پاک شویم (حوض برنز، آینه ای بود که می توانست با زتاب و فاش کند - خروج ۳۸: ۸). امر مهم برای هر یک از ما این است - آیا خدا امروز کلام خود را با من سخن می گوید؟
- چ. یک چیز که ما همیشه برایش ارزش قائل هستیم این است که خداوند هنوز به طور شخصی و مستقیم امروز با ما سخن می گوید. رشد حقیقی در حیات بستگی به دریافت مستقیم کلام از خدا توسط ما دارد. فقط سخن گفتن او در ما ارزش روحانی حقیقی دارد - عبرانیان ۳: ۷-۱۱، ۱۵؛ ۴: ۷؛ مزامیر ۹۵: ۷-۸.
- ح. نقطه مرکزی دعاهاى ما باید آرزوى ما برای سخنان خداوند باشد، که ما را قادر به برآورده کردن هدف اقتصاد جاودان او مطابق خواست قلبی او برای داشتن یک عروس به عنوان همتای او می سازد - مکاشفه ۷: ۲؛ ر.ک. ۱ سموئیل ۳: ۱، ۲۱؛ عاموس ۳: ۷.
- خ. از لحاظ بسیار عملی، حضور خداوند با سخنان او یک است. هرگاه او سخن می گوید، ما حضور او را در درونمان درک می کنیم؛ سخنان مسیح همان حضور روح حیات بخش است.
- د. سخنان مسیح ساکن در درون به عنوان روح حیات بخش درون ما، آب پاک کننده ای است که عنصری نو در ما می گذارد تا جایگزین عنصر کهنه در طبیعت و خلق و خوی [فطرت] ما شود. این پاکسازی سوخت و سازی باعث تغییر اصیل و درونی در حیات می شود، که واقعیت تقدیس فطری و دگرگونی است.
- ذ. ما باید توسط مسیح به عنوان روح حیات بخش و سخنگو در روحمان زیباسازی شویم. از طریق سخنان خداوند به عنوان روح حیات بخش در درونمان، ما در حال تبدیل شدن به کلیسای برجلال او هستیم - افسسیان ۵: ۲۶-۲۷؛ مکاشفه ۲: ۷.

۳. افسسیان ۵: ۲۷ آشکار می کند که کلیسا به عنوان عروس مسیح، عاقبت یک کلیسای پرجلال، کلیسای ابرازگر خدا خواهد شد «که لکه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تا مقدس و بی عیب باشد»:

آ. تنها زیبایی ما درخشش مسیح از درون ما است. آنچه مسیح در درون ما قدردانی می کند، ابراز خودش است - مزامیر ۵۰: ۲؛ ۲ قرنیتان ۳: ۱۵-۱۸؛ ر.ک. خروج ۲۸: ۲:

۱. «چشمانت پادشاه را در زیباییش خواهد دید» (اشعیا ۳۳: ۱۷)؛ «تا پادشاه مشتاق جمال [زیبایی] تو بشود» (مزامیر ۴۵: ۱۱).

۲. «ای محبوبه من، تو مثل ترصه جمیل [زیبا] و مانند اورشلیم زیبا [محبوب] و مثل لشکرهای بیرق دار مهیب هستی» - غزل غزلها ۶: ۴.

ب. آماده شدن عروس به این معناست که او «کتان [مرغوب]، پاک و روشن»، که «عدالت‌های مقدسین است» پوشیده است (مکاشفه ۱۹: ۸)؛ این کتان مرغوب، زیبایی عروس است.

پ. در روز عروسی، داماد خیلی بیشتر به زیبایی عروسش اهمیت می دهد تا به توانایی او. خداوند عیسی، خدای ما، در وهله اول به زیبایی خود که از طریق انسانیت ما ابراز می شود اهمیت می دهد. ما باید روز به روز توسط مسیح زیباسازی شویم تا بتوانیم برای ارائه به او به عنوان عروس محبوبش آماده شویم.

ت. ما هرگاه وقت صرف کنیم که بر زیبایی خداوند در کلامش، توسط دعاخوانی و تأمل در کلام او، بنگریم (افسسیان ۶: ۱۷-۱۸؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۵)، او زیبایی ما می شود، و ما توسط او زیباسازی می شویم تا خانه زیبایی او شویم تا اینکه او نیز زیباسازی شود (۲۷: ۴؛ ۲ قرنیتان ۳: ۱۸؛ اشعیا ۶۰: ۷ب، ۹ب، ۱۳ب، ۱۹ب، ۲۱ب).

ث. شستشوی آب در کلام در افسسیان ۵: ۲۶ عمدتاً به لکه و چین رسیدگی می کند. لکه به چیزی از حیات طبیعی اشاره دارد، و چین به کهنگی مربوط است. فقط آب حیات می تواند به طور سوخت و سازی چنین نقص هایی را توسط دگرگونی حیات بشوید.

ج. مقدس بودن، اشباع شدن از مسیح و دگرگون شدن توسط مسیح است، و بی عیب بودن، بی لکه و بدون چین بودن است، [یعنی] نداشتن هیچ چیز از حیات طبیعی انسان کهنه - ما - ر.ک. غزل غزلها ۴: ۷.

چ. همچنین، کلیسا «هیچ چیز مثل آن» نخواهد داشت، بدین معنا که او «این یا آن نوع عیب را نخواهد داشت»؛ خدا کلیسا را به جایی می‌رساند که هیچ چیز علیه او [کلیسا] از هیچ نظر نمی‌توان گفت - افسسیان ۵: ۲۷.

۴. افسسیان ۵: ۲۶-۲۷ همانند غزل غزلها ۸: ۱۳-۱۴ است؛ هر دو آشکار می کنند که این از طریق سخنان خداوند به ما است که ما آماده می شویم تا عروس پرجلال او با میل به آمدن دوم او باشیم - «ای (محبوبه) که در باغات می نشینی، / رفیقان آواز تو را می شنوند، / مرا نیز بشنوان. / بشتاب، ای دلدادۀ [محبوب] من، / و همچون غزال یا بچه آهو بی باش / بر کوه‌های عطریات»:

آ. در غزل غزلها، محبوبۀ جویای مسیح، از او که در ایمانداران به عنوان باغ‌هایش ساکن است، می خواهد که بگذارد صدای او [مسیح] را بشنود در حالی که همراهانش به صدای او گوش می دهند - ۱۳: ۸؛ ر.ک. ۴: ۱۳-۱۶؛ ۵: ۱؛ ۶: ۲:

۱. این نشان می دهد که در کاری که ما عاشقان مسیح برای او به عنوان محبوب خود انجام می دهیم، باید مشارکت خود را با او حفظ کرده، همیشه به او گوش دهیم - لوقا ۱۰: ۳۸-۴۲.

۲. زندگی های ما به سخنان خداوند بستگی دارد، و کار ما به دستورات او بستگی دارد (مکاشفه ۲: ۷؛ ۱ سموئیل ۳: ۹-۱۰؛ ر.ک. اشعیا ۵۰: ۴-۵؛ خروج ۲۱: ۶)؛ بدون سخنان خداوند، ما هیچ مکاشفه، نور، یا شناخت شخصی از مسیح به عنوان پادشاه ما (اشعیا ۶: ۱، ۵)، خداوند ما (۲ قرنیتان ۵: ۱۴-۱۵)، سر ما (کولسیان ۲: ۱۹)، و شوهر ما (۲ قرنیتان ۱۱: ۲) نخواهیم داشت؛ زندگی ایمانداران تماماً به سخن گفتن خداوند بستگی دارد (افسسیان ۵: ۲۶-۲۷).

- پ. به عنوان دعای پایانی این کتاب شاعرانه، غزل غزل ها، محبوبه مسیح دعا می کند که محبوب او بشتابد تا در قدرت رستاخیزش بازگردد (غزال و بچه آهو) تا پادشاهی شیرین و زیبایش را برپا کند (کوه های عطریات)، که تمام زمین را پر خواهد کرد - ۸: ۱۴؛ مکاشفه ۱۱: ۱۵؛ دانیال ۲: ۳۵.
۱. چنین دعایی اتحاد و ارتباط بین مسیح به عنوان داماد و عاشقان او به عنوان عروس را در عشق عروسی آنها به تصویر می کشد، همانطور که دعای یوحنا، عاشق مسیح، به عنوان کلام پایانی متون مقدس، اقتصاد جاودان خدا را در مورد مسیح و کلیسا در عشق الهی او آشکار می کند - مکاشفه ۲۲: ۲۰.
۲. «بیا، ای خداوند عیسی!»، آخرین دعا در کتاب مقدس است (آ. ۲۰). تمامی کتاب مقدس با میل [آرزو، اشتیاق] به آمدن خداوند به پایان می رسد که به عنوان یک دعا ابراز می شود.